Lietas arhīva Nr. 1A-0609-20/17
ECLI:LV:RIRT:2020:0218.1A33123119.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā, 2020.gada 18.februārī

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc pie administratīvās atbildības sauktās personas /pers. A/ sūdzības par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I.Jaunzemes 2019.gada 17.jūlija lēmumu Nr.30.7-22.11/3319 .

Aprakstošā daļa

Rīgas rajona tiesā 2019.gada 27.augustā saņemta /pers. A/ sūdzība (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) ģenerāldirektores I.Jaunzemes 2019.gada 17.jūlija lēmumu Nr.30.7-22.11/3319 (turpmāk - Iestādes lēmums).

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2019.gada 17.maijā plkst.10:00 VID Nodokļu kontroles pārvaldes Ražošanas kontroles daļas Otrās nodaļas galvenā nodokļu inspektore /pers. B/sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.NK 037315 (turpmāk-Protokols) par to, ka /pers. A/ ir izdarījis LAPK 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, jo pārkāpis likuma "Par grāmatvedību" 2.panta pirmo un otro daļu, nav ievērojis 2003.gada 21.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.585 "Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 2.,4.,39.,41., 41.^{1} , 41.^{2,} 42 , 43.punktu (lietas41.-43.lapa).

Protokols sastādīts bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Ražošanas kontroles daļas Otrās nodaļas vadītājas /pers. D/ 2019.gada 31.maija lēmumu NK037315 (turpmāk-Sākotnējais lēmums) biedrības "Progresīvo tehnoloģiju institūta" valdes loceklis un sūdzības iesniedzējs /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un sodīts ar naudas sodu 80,00 *euro* apmērā (28.-32.lapa).

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, sūdzības iesniedzējs to apstrīdējis VID, lūdzot atcelt Sākotnējo lēmumu (lietas 14.lapa).

Ar Iestādes lēmumu sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmumā norādīt sekojoši argumenti.

Iestādes lēmumā sākotnēji norādīti sūdzības iesniedzēja argumenti Sākotnējā lēmuma atcelšanai, proti.

Pārsūdzētajā lēmumā kā administratīvais pārkāpums ir noradīti likuma "Par grāmatvedību" 2.panta pirmā un otrā daļa un 2003 .gada 21.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.585 "Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" (turpmāk - Ministru kabineta noteikumi Nr.585) 2.,4., 39., 41., 41-1., 41-2., 42. un 43. punkti.

Sūdzības iesniedzējs, citējot Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punktu, norādījis, ka savā 2019.gada 28.maija vēstulē Nr.20190528-1 ir minējis šo normatīvo regulējumu un šis iebildums pārsūdzētajā lēmumā nav ņemts vērā, secīgi pārsūdzētajā lēmumā ir nepareizi piemērotas likuma normas un administratīvais sods ir piemērots par neesošu pārkāpumu.

Pārsūdzētā lēmuma pamatojumā ir apšaubīts apstāklis, ka rēķina apmaksa var kalpot par pierādījumu tam, ka ir saņemts rēķinā minētais pakalpojums. Iesniedzējs skaidrojis, ka rēķina apmaksa ir pasūtītāja brīvas gribas izpausme un vērsis uzmanību, ka Latvijas likumdevējs rēķina apmaksu kā personas brīvas gribas izpausmes formu ar kuru tas apliecina savu piekrišanu komerciāliem darījumiem ir nostiprinājis dažādos Latvijas likumos, kā piemēru norādot Apdrošināšanas līguma likuma 11.panta otro daļu, kur apmaksa ir minēta kā galvenais līgumslēdzēja puses brīvas gribas izpausmes veids ar kuru tiek noslēgts līgums.

Iesniedzēja ieskatā pārsūdzētajā lēmumā norādītais apgalvojums, ka pierādījumi par pakalpojuma sniegšanu būtu vērtējami kritiski, nav pamatots.

Sākotnējā lēmumā norādītais apgalvojums, ka biedrībai nav grāmatvedības organizācijas dokumentu, neatbilst patiesībai, jo biedrībai ir grāmatvedības organizācijas dokumenti.

Iesniedzējs vēstulē Nr.20190528-1 VID skaidrojis, ka biedrības pārstāvis, kurš veic savu darbu biedrībā kā brīvprātīgais, nevarēja uzrādīt šos dokumentus, jo nebija par tiem informēts un nebija pilnībā iepazinies ar grāmatvedības organizēšanas kārtību.

VID, veicot pārbaudi biedrībā, apzināti nav rēķinājies, ka biedrībā tās biedri, tajā skaitā ari iesniedzējs, savu darbu veic kā brīvprātīgie, par to nesaņemot atlīdzību.

Iesniedzējam darba dienās un darba laikā ir jāatrodas savā pamata darba vietā, līdz ar to iesniedzējs nevar brīvi to pamest un ierasties VID darba dienās un darba laikā, lai sniegtu paskaidrojumus. Vienlaikus iesniedzējs norāda, ka savās vēstulēs vairākkārtīgi ir norādījis uz šo apstākli un aicinājis VID saskaņot abām pusēm pieņemamus pārbaudes laikus, bet iesniedzēja aicinājumi nav ņemti vērā.

Ņemot vērā minēto, iesniedzēja ieskatā VID attiecībā pret iesniedzēju ir piemērojis nesamērīgas prasības.

Kā arī iesniedzējs vērsis uzmanību, ka savā paskaidrojuma vēstulē piedāvājis VID nosūtīt grāmatvedības organizācijas dokumentu kopijas, ja tādas ir nepieciešamas, bet VID amatpersonas šādu pieprasījumu neveica.

Ņemot vērā minēto, sūdzības iesniedzējs secinājis, ka nelabvēlīgs administratīvais akts ir pieņemts pamatojoties uz nepatiesu apgalvojumu, ka biedrībai nav grāmatvedības organizācijas dokumentu, secīgi pārsūdzētais lēmums ir atceļams.

Iestāde atsaucoties uz LAPK 286.panta otro daļu, augstāka iestāde, konstatējusi sekojošo.

No 2019.gada 15.marta līdz 2019.gada 12.aprīlim VID NKP veica tematisko pārbaudi par biedrības darbību un saimniecisko darbību par periodu no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim un no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 31.janvārim, par ko noformēts tematiskās pārbaudes akts Nr.23.2.2/22.

Tematiskajā pārbaudē biedrību uz 2019.gada 20.februāra pilnvaras pamata pārstāvēja /pers. G/.

Tematiskās pārbaudes laikā no uzrādītajiem biedrības grāmatvedības dokumentiem par periodu no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 31.janvārim konstatēts, ka biedrībā netiek ievēroti grāmatvedības kārtošanas noteikumi:

1) pārbaudes laikā konstatēts, ka biedrības grāmatvedība tiek kārtota divkāršā ieraksta sistēmā, taču pārbaudes laikā biedrība neuzrādīja izstrādātus grāmatvedības organizācijas dokumentus.

2019.gada 12.aprīlī VID NKP ieradās biedrības pilnvarotā persona /pers. G/ un sniedza paskaidrojumu, ka biedrība savā darbībā izmanto tipveida grāmatvedības organizācijas kārtību, kuru ir izstrādājis un īsteno grāmatvedības ārpakalpojuma sniedzējs;

2) saskaņā ar pārbaudes laikā uzrādītajiem dokumentiem biedrība laika periodā no 2018.gada 1.augusta līdz 2018.gada 15.oktobrim "Fraternitas Livonica Filistru biedrība" izrakstījusi šādus rēķinus:

- 2018.gada 15.oktobra rēķinu Nr.18-10-15 par Veru ielas 6 pamatu un fasādes pārbaudi un hermetizācijas uzlabošanu, par kopējo summu 1 900,00 *euro*;
- 2018.gada 5.septembrī rēķinu Nr.18-09-05 par konsultācijām par būvniecību Veru ielā 6 pieguļošos zemes gabalos, par kopējo summu 1 400,00 *euro*;
- 2018.gada 7.augustā rēķinu Nr.18-08-07 par logu renovācijas projekta sagatavošanu Veru ielā 6, par kopējo summu 1 000,00 *euro;*
- 2018.gada 6.augustā rēķinu Nr.18-08-06 par jumta un pieguļošo virsmu remontu Veru ielā 6, par kopējo summu 2 200,00 *euro.*

Iestādes lēmumā konstatēts, ka pārbaudes laikā netika uzrādīti līgumi vai citi dokumenti, kas pamatotu sniegtos pakalpojumus, secīgi nav iespējams konstatēt, kādā laika periodā rēķinos norādītie pakalpojumi sniegti un kā veidojās rēķinos norādītā pakalpojuma vērtība. Līdz ar to biedrības veiktajiem darījumiem ar "Fraternitas Livonica Filistru biedrība" nav iespējams izsekot.

Ņemot vērā minēto, konstatēts, ka likuma "Par grāmatvedību" 1.pants nosaka, ka minētais likums attiecas arī uz biedrībām, savukārt biedrība nav ievērojusi likuma "Par grāmatvedību" 2.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai. Grāmatvedībai ir jānodrošina ieņēmumu un izdevumu norobežošana pa pārskata periodiem.

Saskaņā ar likuma "Par grāmatvedību" 3.panta pirmajā daļā noteikto uzņēmuma vadītājs organizē grāmatvedības kārtošanu atbilstoši šā likuma prasībām. Atbilstoši minētā panta otrās daļas nosacījumiem uzņēmumā grāmatvedības kārtošanu veic grāmatvedības jautājumos kompetenta persona – grāmatvedis vai ārpakalpojumu grāmatvedis, ar ko uzņēmuma vadītājs noslēdzis attiecīgu rakstveida līgumu, kurā noteikti šīs personas pienākumi, tiesības un atbildība grāmatvedības kārtošanas jautājumos.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.585 2.punktu visus uzņēmuma saimnieciskos darījumus apliecina ar attaisnojuma dokumentiem, novērtē naudas izteiksmē un, ievērojot hronoloģiju, sistemātiskā kārtībā iegrāmato uzņēmuma grāmatvedības reģistros. Savukārt Ministru kabineta noteikumu Nr.585 4.punkts noteic, ka attaisnojuma dokumentam var būt ārēja vai iekšēja izcelsme, un atkarībā no dokumenta nozīmes tas var būt sagatavots rakstiski (vienā vai vairākos eksemplāros) vai elektroniski.

Ministru kabineta noteikumu Nr.585 39.punktā noteikts, ja speciālajos likumos vai citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi, uzņēmuma vadītājs nosaka vispārīgos grāmatvedības informācijas datorsistēmu drošības noteikumus un grāmatvedības datu aizsardzības obligātās tehniskās un organizatoriskās prasības uzņēmumā, kā arī nodrošina minēto noteikumu un prasību ievērošanas kontroli.

Savukārt Ministru kabineta noteikumu Nr.585 41.punkts noteic, ka grāmatvedības organizācijas dokumenti nosaka kārtību, kādā uzņēmums: veic inventarizācijas; sniedz pārskatus par skaidrās vai bezskaidrās naudas avansu izlietojumu. Šo pārskatu iesniegšanas termiņus nosaka, ņemot vērā nodokļus reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktos norēķinu termiņus; dokumentē un uzskaita uzņēmuma transportlīdzekļu izmantošanas izdevumus, tai skaitā ar uzņēmuma saimniecisko darbību saistītos transportlīdzekļu izmantošanas izdevumus, kā arī izdevumus, kas saistīti ar uzņēmuma kā darba devēja vieglo transportlīdzekļu izmantošanu tādām vajadzībām, kas nav saistītas ar uzņēmuma saimnieciskās darbības veikšanu, un kurus nosaka, ņemot vērā nodokļus reglamentējošo normatīvo aktu prasības; organizē attaisnojuma dokumentu apgrozību; kārto grāmatvedības reģistrus; sagatavo gada pārskatu, kā arī citus grāmatvedības pārskatus. Šajā apakšpunktā minētā prasība neattiecas uz uzņēmumiem, kuru gada pārskatu vai citu grāmatvedības pārskatu sagatavošanu reglamentē konkrēts normatīvais akts; glabā grāmatvedības dokumentus.

Ministru kabineta noteikumu Nr.585 41.[1]punkts noteic, ka grāmatvedības organizācijas dokuments šo noteikumu izpratnē ir arī uzņēmuma: grāmatvedības kontu plāns; grāmatvedībā izmantoto kodu un simbolu lietojuma apraksts; grāmatvedības politika - attiecīgo saimniecisko darījumu, faktu, notikumu un finanšu pārskata posteņu uzskaites, novērtēšanas un atspoguļošanas principi, metodes un noteikumi (piemēram, pamatlīdzekļu un ieguldījuma īpašumu atlikumu novērtēšanas metodes, aizņēmuma procentu un soda naudas uzskaites un atspoguļošanas principi, uzkrājumu veidošanas noteikumi, metodes, kas tiek izmantotas peļņas vai zaudējumu vai naudas plūsmas atspoguļošanai finanšu pārskatā).

Ministru kabineta noteikumu Nr.585 41.[2] punkts noteic, ja nepieciešams, uzņēmums var izstrādāt grāmatvedības organizācijas dokumentu, lai noteiktu: kārtību, kādā uzņēmuma grāmatvedībā aprēķina pārdotās produkcijas vai sniegto pakalpojumu faktisko pašizmaksu un sagatavo saražotās produkcijas vienības vai sniegtā pakalpojuma faktisko izdevumu kalkulāciju; kārtību, kādā sagatavo ārējos un iekšējos attaisnojuma dokumentus (piemēram, konkrēta dokumenta saturs vai forma, sagatavojamais eksemplāru skaits).

Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.punktā noteikts, ja speciālajos likumos vai citos normatīvajos aktos attiecībā uz kādiem konkrētiem grāmatvedības organizācijas dokumentiem nav noteikts citādi, grāmatvedības organizācijas dokumentus izstrādā, apstiprina un par to saturu atbild uzņēmuma vadītājs.

Ministru kabineta noteikumu Nr.585 43.punkts noteic, ka ar uzņēmuma saimnieciskajiem darījumiem saistīto attaisnojuma dokumentu sagatavošanu, reģistrāciju, apgrozību un citus lietvedības jautājumus grāmatvedībā nosaka dokumentu apgrozības apraksts vai shēma. Šajā aprakstā vai shēmā ietver attaisnojuma dokumentu plūsmu saimniecisko darījumu sistēmās, šo dokumentu pārbaudes un apstrādes secību, izpildes termiņus, izpildītājus, uzņēmumā sagatavoto attaisnojuma dokumentu eksemplāru skaitu, glabāšanas vietu, ilgumu un citu informāciju.

LAPK 166.[6]panta pirmā daļa nosaka, ka par normatīvajos aktos noteikto grāmatvedības kārtošanas nosacījumu neievērošanu, gada pārskatu, statistikas pārskatu vai statistiskās informācijas neiesniegšanu attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajos termiņos vai nepilnīgu iesniegšanu attiecīgajām valsts institūcijām uzliek naudas sodu valdes loceklim no septiņdesmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra Biedrību un nodibinājumu reģistrā norādīto iesniedzējs ir biedrības amatpersona no 2018.gada 17.janvāra ar tiesībām pārstāvēt atsevišķi.

LAPK 166.[6]panta pirmajā daļā nav paredzēta juridisko personu administratīvā atbildība, tādējādi konkrētajā gadījumā par lietā konstatētajiem pārkāpumiem administratīvā atbildība ir paredzēta biedrības amatpersonai - iesniedzējam.

Vērtējot lietas materiālos fiksētos apstākļus kopsakarā ar biedrības pārstāvja tematiskās pārbaudes laikā sniegto paskaidrojumu un grāmatvedības uzskaitē konstatētajiem pārkāpumiem, Iestāde konstatējusi, ka Sākotnējā lēmumā pamatoti secināts, ka nav iespējams izsekot biedrības veiktos

darījumus ar "Fraternitas Livonica Filistru biedrība", biedrības grāmatvedība nav kārtota tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli, tā darbības rezultātiem noteiktā laikposmā, kā arī nevar konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Tādējādi biedrības grāmatvedības uzskaites kārtošanā ir pieļauti būtiski likuma "Par grāmatvedību" 2.panta noteikumu pārkāpumi.

Iestādes lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma lietā pierāda:

1) Tematiskās pārbaudes akts Nr.23.2.2/22;

2) 2019.gada 12.aprīļa biedrības pārstāvja /pers. G/ paskaidrojums;

3) 2018.gada 15.oktobra rēķins Nr.18-10-15;

4) 2018.gada 5.septembra rēķins Nr.18-09-05;

5) 2018.gada 7.augusta rēķins Nr.18-08-07;

6) 2018.gada 6.augusta rēķins Nr.18-08-06;

7) 2019.gada 17.maija administratīvā pārkāpuma protokols Nr.NK037315.

Līdz ar to Iestāde lēmumā secinājusi, ka lietā pamatoti konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs, būdams biedrības amatpersona, ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 166.^{6}panta pirmajā daļā.

Par tematiskajā pārbaudē konstatētajiem pārkāpumiem VID NKP amatpersona 2019.gada 5.aprīlī uzsāka administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Ar VID NKP amatpersonas 2019.gada 2.maija vēstuli Nr.30.7-23.2.2/16830, ierakstītā pasta sūtījumā Nr.RR255 847493LV, kas nosūtīts uz iesniedzēja deklarētās dzīvesvietas adresi (/adrese/), iesniedzējs aicināts ierasties 2019.gada 17.maijā plkst. 10.00 VID Talejas ielā 1, Rīgā, lai piedalītos administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanā, kā arī informēts, ka neierašanās gadījumā saskaņā ar LAPK 248.^{1} pantu administratīvā pārkāpuma protokols tiks sastādīts bez pārkāpēja klātbūtnes.

2019.gada 16.maijā plkst. 17.46 elektroniska dokumenta veidā VID saņemts iesniedzēja iesniegums Nr.160519-1, kurā iesniedzējs norāda, ka informāciju par protokola sastādīšanu viņš ir saņēmis 2019.gada 16.maijā un sakarā ar to lūdz pārcelt protokola sastādīšanu par nedēļu, lai būtu iespēja iepazīties ar materiāliem un sagatavoties un lūdz atsūtīt lietas materiālus, uz kuru pamata tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, kā arī precizēt pārkāpumus.

VID NKP amatpersona minēto iesniedzēja vēstuli saņēma 2019.gada 17.maija plkst.12.55, pēc tam, kad iesniedzējam tika sastādīts un nosūtīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.NK037315.

Iepazīstoties ar ierakstīta sūtījuma Nr.RR255847493LV izsekošanas datiem, secināms, ka 2019.gada 4.maijā notika minētā sūtījuma piegāde adresātam (iesniedzējam), bet ņemot vērā to, ka adresāts (iesniedzējs) piegādes brīdī nebija sastopams, sūtījums paturēts un adresātam (iesniedzējam) atstāts aicinājums PS22. 2019.gada 7.maijā minētais sūtījums nosūtīts uz piegādes punktu PP-2163. 2019.gada 14.maijā izdrukāts un piegādāts informatīvais paziņojums (aicinājums). 2019.gada 16.maijā minētais sūtījums piegādāts iesniedzējam.

No minētā izriet, ka 2019.gada 4.maijā iesniedzējam atstāts aicinājums saņemt minēto sūtījumu, bet uz VAS "Latvijas pasts" aicinājumu iesniedzējs neatsaucās. Līdz ar to 2019.gada 14.maijā iesniedzējam atstāts atkārtots aicinājums uz kuru iesniedzējs atsaucās tikai 2019.gada 16.maijā, saņemot minēto sūtījumu.

Ņemot vērā minēto secinu, ka iesniedzējs lūgumu atlikt lietas izskatīšanu uz nedēļu VID ir iesniedzis novēloti.

Ņemot vērā, ka 2019.gada 17.maijā plkst.10.00 uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu iesniedzējs neieradās un līdz VID NKP amatpersonas noteiktajam laikam (2019.gada 17.maija plkst.10.00) no iesniedzēja netika saņemts motivēts lūgums par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas atlikšanu, bez iesniedzēja klātbūtnes sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols NK Nr.037315, kas ar VID NKP amatpersonas 2019.gada 17.maija vēstuli Nr.30.7-23.2.2/18535 par administratīvā pārkāpuma protokola nosūtīšanu, nosūtīts uz iesniedzēja deklarētās dzīvesvietas adresi (/adrese/). Vienlaikus vēstulē norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lieta tiks izskatīta 2019.gada 31.maijā plkst. 10.00, Talejas ielā 1, Rīgā, un iesniedzējs informēts, ka atbilstoši LAPK 271.panta ceturtajai daļai, neierašanās gadījumā administratīvā pārkāpuma lieta tiks izskatīta un lēmums administratīvā pārkāpuma lietā tiks pieņemts bez iesniedzēja klātbūtnes.

Ar 2019.gada 20.maija VID NKP amatpersonas vēstuli Nr.30.3-23.2.2/17207 iesniedzējam nosūtīta atbilde uz iesniedzēja 2019.gada 16.maija vēstuli Nr.160519-1, kurā iesniedzējs informēts, ka 2019.gada 17.maijā plkst.10^{00} iesniedzējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.NK037315, kas 2019.gada 17.maijā ierakstītā vēstulē Nr.30.7-23.2.2/18535 nosūtīts uz iesniedzēja deklarētās dzīves vietas adresi - /adrese/.

Vienlaikus minētajā vēstulē iesniedzējs informēts, ka administratīvā pārkāpuma lieta tiks izskatīta 2019.gada 31.maijā plkst. 10.00 Talejas ielā 1, Rīgā, kā arī skaidrots, ka iesniedzēja administratīvo pārkāpumu pierāda tematiskās pārbaudes akts Nr.23.2.2/22, kas biedrībai nosūtīts elektroniskās deklarēšanās sistēmā 2019.gada 12.aprīlī, pārbaudes laikā iesniegtie biedrības grāmatvedības dokumenti un 2019.gada 12.aprīļa biedrības pilnvarotās personas /pers. G/ paskaidrojums.

Papildus minētajā vēstulē norādīts, ka iepazīties ar iesniedzēja administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem iespējams 2019.gada 27.maijā plkst. 11.00 VID NKP. Kā arī iesniedzējs informēts, ka gadījumā, ja iesniedzējam nav iespējams ierasties VID norādītajā laikā, iesniedzējam ir jāsazinās ar vēstulē norādītajām VID NKP amatpersonām, lai vienotos par citu laiku.

VID elektroniski saņemts iesniedzēja 2019.gada 28.maija iesniegums Nr.20190528-1, kurā iesniedzējs nepiekrīt administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.NK0037315 norādītajam, ka biedrībā netiek ievēroti grāmatvedības noteikumi, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem:

1) tematiskās pārbaudes laikā iesniedzējs vairākkārtīgi ir norādījis, ka nevar ierasties VID amatpersonu norādītajā laikā un piedāvāja citus iespējamos laikus, bet VID amatpersonas turpināja veikt pārbaudi bez iesniedzēja klātbūtnes.

Biedrībā valdes locekļa pienākumus iesniedzējs veic kā brīvprātīgais un Latvijas Republikā vispārpieņemtajā darba laikā, iesniedzējam ir jāatrodas savā pamatdarbā, līdz ar to nav samērīgas VID amatpersonu izvirzītās prasības iesniedzējam ierasties VID amatpersonu noteiktajā vietā un noteiktajā laikā, it īpaši ar tik īsu brīdināšanas laiku kā tas bijis vairākos VID paziņojumos.

2) /pers. G/, kurš ir biedrības zinātniskais vadītājs, nebija pilnībā informēts par biedrības grāmatvedības kārtošanas kārtību, tāpēc acīmredzot varētu būt sniedzis VID amatpersonām nepilnīgu informāciju. Vēstules pielikumā iesniedzējs pievienojis /pers. G/ 2019.gada 25.maija paskaidrojuma kopiju, kurā /pers. G/ skaidro, ka tematiskās pārbaudes laikā 2019.gada martā/aprīlī, /pers. G/ sniedza paskaidrojumu VID, ka biedrībai nav izstrādāti un apstiprināti grāmatvedības organizācijas dokumenti. Šādu paskaidrojumu /pers. G/ sniedza, jo viņam nebija zināms, ka biedrībai ir izstrādāti un apstiprināti grāmatvedības organizācijas dokumenti, jo tie atradās pie grāmatvedības pakalpojumu sniedzēja un viņš paskaidrojuma sniegšanas laikā nebiju ar tiem iepazinies, tāpēc domāja, ka šādu dokumentu biedrībā nav un grāmatvedība tiek kārtota pēc standarta grāmatvedības kārtošanas kārtības.

Vienlaikus vēstulē iesniedzējs norāda, ka biedrībai ir izstrādāti grāmatvedības organizācijas dokumenti un tie atrodas pie grāmatvedības ārpakalpojuma sniedzēja SIA "BKN-Balance" un gadījumā, ja ir nepieciešams tos uzrādīt VID, lūdz par to informēt.

3) attiecībā par biedrības izrakstītajiem rēķiniem biedrībai "Fraternitas Livonica filistru biedrība" iesniedzējs paskaidro, ka atbilstoši Komerclikuma XX sadaļai puses ir vienojušās par sniedzamajiem pakalpojumiem, kā arī ir ticis norādīts VID sniegtajos paskaidrojumos. Tādejādi līdzēji ir vienojušies

par veicamo pakalpojumu apmēru un par to maksājamo atlīdzību. Savukārt pakalpojumu vērtību un to apmaksu nosaka līdzēju savstarpējā vienošanās. Atbilstoši biedrības grāmatvedības organizēšanas kārtībai rēķina apmaksa no pakalpojuma saņēmēja puses (ja pakalpojumu saņēmējs nepieprasa citādu kārtību) rēķina apmaksa no pakalpojuma saņēmēja puses ir pierādījums tam, ka pakalpojums ir saņemts pilnā apmērā un atbilstošā kvalitātē. Rēķina apmaksa un maksājuma izdarīšana ir pakalpojumu saņēmēja, maksātāja brīvas gribas izpausme, tādejādi veicot apmaksu pasūtītājs ir apliecinājis, ka saņemtais pakalpojums ir saņemts pilnā apjomā un atbilstošā kvalitātē.

Citējot Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punktu, iesniedzējs nepiekrīt, ka ir pārkāpis likuma par grāmatvedību 2.punkta pirmo un otro daļu un Ministru kabineta noteikumu Nr.585 2., 4., 39., 41., 41-1., 41-2., 42. un 43.punktus.

Kā izriet no lietas materiāliem līdz 2019.gada 31.maijam iesniedzējs nav vērsies VID, lai iepazītos ar administratīvās pārkāpuma lietas materiāliem un uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu 2019.gada 31.maijā iesniedzējs neieradās, kā arī no iesniedzēja netika saņemts lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu. Līdz ar to saskaņā ar LAPK 271.panta ceturto daļu, kas nosaka, ka lietu bez lietas dalībnieku klātbūtnes drīkst izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka viņiem savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, administratīvā pārkāpuma lieta un iesniedzēja 2019.gada 28.maija iesniegums skatīts bez iesniedzēja klātbūtnes.

Pārsūdzētais lēmums ar VID NKP amatpersonas 2019.gada 6.jūnija vēstuli Nr.30.7-23.2.2/21087 par pieņemot lēmumu ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīts uz iesniedzēja deklarētās dzīves vietas adresi.

Attiecībā uz iesniedzēja sūdzībā norādītajiem argumentiem, kas būtībā ir identiski iesniedzēja 2019.gada 28.maija vēstulē Nr.20190528-1 norādītajiem argumentiem, Iestāde lēmumā norādījusi sekojošo.

Sūdzībā, citējot Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punktu, iesniedzējs norādījis, ka jau savā 2019.gada 28.maija vēstulē Nr.20190528-1 viņš ir minējis šo normatīvo regulējumu un iesniedzēja ieskatā šis iebildums pārsūdzētajā lēmumā nav ņemts vērā, secīgi iesniedzēja ieskatā pārsūdzētajā lēmumā ir nepareizi piemērotas likuma normas un administratīvais sods ir piemērots par neesošu pārkāpumu.

Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punkts noteic, ka biedrība, nodibinājums, arodbiedrība un reliģiskā organizācija, ja tās apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskajiem darījumiem gan kārtējā, gan iepriekšējā pārskata gadā nepārsniedz 40 000 *euro* un ja tā kārto grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā, individuālais komersants, individuālais uzņēmums, zemnieku un zvejnieku saimniecība, ja tās apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskajiem darījumiem iepriekšējā pārskata gadā nepārsniedz 300 000 *euro* un ja tā kārto grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā, kā arī citas fiziskās personas, kas veic saimniecisko darbību, ir atbrīvotas no grāmatvedības organizācijas dokumentu izstrādāšanas un apstiprināšanas (uz šajā punktā minētajiem subjektiem neattiecas šo noteikumu 41., 41.^{1}, 42., 43. un 60.punkts).

Kā jau norādīts pārsūdzētajā lēmumā saskaņā ar tematiskās pārbaudes laikā biedrības iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem par periodu no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim un par periodu no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 31.janvārim biedrības grāmatvedībā ieraksti tiek veikti divkāršā sistēmā, secīgi konkrētajā situācijā uz biedrības grāmatvedības kārtošanu nav attiecināms Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punktā noteiktas atbrīvojums no grāmatvedības organizācijas dokumentu izstrādāšanas un apstiprināšanas, jo biedrības grāmatvedība netiek kārtota vienkāršā ieraksta sistēmā.

No minētā izriet, ka biedrībai bija jābūt izstrādātiem grāmatvedības organizācijas dokumentiem un pārsūdzētajā lēmumā pamatoti ir konstatēti, ka biedrībā nav ievēroti grāmatvedības kārtošanas nosacījumi, t.i., nav izstrādāti un apstiprināti grāmatvedības organizācijas dokumenti, nav iespējams izsekot biedrības veiktos darījumus ar "Fraternitas Livonica Filistru biedrība", nav iespējams konstatēt, kādā laika periodā rēķinos norādītie pakalpojumi sniegti, kā veidojās rēķinos norādītā pakalpojuma vērtība. Šie apstākļi ir detalizēti fiksēti arī tematiskās pārbaudes aktā Nr.Nr.23.2.2/22, kas biedrībai nosūtīts elektroniskās deklarēšanās sistēmā 2019.gada 12.aprīlī.

Grāmatvedības kārtošanas nosacījumi noteikti ar mērķi, lai nodokļu maksātājs precīzi atspoguļotu informāciju par veiktajiem darījumiem, gūtajiem ienākumiem un aprēķināmajiem un valsts budžetā maksājamajiem nodokļiem. Grāmatvedības kārtošanas nosacījumu neievērošana var novest pie neprecīzas ar nodokļiem apliekamu objektu uzskaites, kas attiecīgi skar visas sabiedrības intereses, līdz ar to iesniedzēja izdarītos pārkāpumus nevar atzīt par maznozīmīgiem.

Nenodrošinot grāmatvedības uzskaites kārtošanu uzņēmumā atbilstoši normatīvo aktu prasībām, nav iespējams izsekot un gūt patiesu priekšstatu par katra saimnieciskā darījuma norisi, kā rezultātā VID amatpersonām ir apgrūtināta iespēja veikt likumā "Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto pienākumu, kontrolēt nodokļu un nodevu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību.

Iestāde secinājusi, ka konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem un pārsūdzētā lēmuma izriet, ka VID NKP amatpersona ir pierādījusi administratīvā pārkāpuma sastāvu un pie atbildības saucamās personas vainu, savācot pierādījumus LAPK 243.panta kārtībā un tos novērtējot LAPK 244.panta kārtībā, jo lietā iegūtie pierādījumi nepārprotami liecina par iesniedzēja izdarīto pārkāpumu - normatīvajos aktos noteikto grāmatvedības kārtošanas nosacījumu neievērošana, par ko atbildība paredzēta LAPK 166.^{6} panta pirmajā daļā.

Sūdzībā iesniedzējs norādījis, ka pārsūdzētā lēmuma pamatojumā ir apšaubīts apstāklis, ka rēķina apmaksa var kalpot par pierādījumu tam, ka ir saņemts rēķinā minētais pakalpojums, kā piemēru minot Apdrošināšanas līguma likuma 11.panta otro daļu, kur apmaksa ir minēta kā galvenais līgumslēdzēja puses brīvas gribas izpausmes veids ar kuru tiek noslēgts līgums, uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā norādītais apgalvojums, ka pierādījumi par pakalpojuma sniegšanu būtu vērtējami kritiski, nav pamatots.

Pirms pakalpojuma sniegšanas/saņemšanas nav obligāti jānoslēdz rakstveida līgums, izņemot normatīvajos aktos noteiktos obligātos gadījumus, kad ir noteikta līguma rakstveida forma. Līgumu var noslēgt arī citās formās, piemēram, mutiski vai ar konkludentām darbībām (piemēram, sniedzot pakalpojumu vai samaksājot par pakalpojumu), bet norādāms, ka rakstveidā noslēgts līgums atvieglo pierādīšanas iespēju strīdu gadījumā.

Līdzīgs regulējums ir paredzēts iesniedzēja norādītajā Apdrošināšanas līguma likuma 11.panta otrajā daļā, bet situācijā ar apdrošināšanas līgumiem ir jāatzīmē, ka par pakalpojuma saņemšanas apliecinājumu būs ne tikai apdrošinājuma ņēmēja apmaksāts rēķins, bet arī apdrošinātāj a izsniegta apdrošināšanas polise, kurā detalizēti būs atrunāts abu pušu vienošanās apjoms.

Konkrētajā gadījumā pastāv domstarpības par pakalpojuma saturu, līdz ar to pierādīšanas nasta gulstas uz iesniedzēju un tieši iesniedzēja pienākums ir pierādīt sniegtā pakalpojuma esību un tā saturu.

Iestāde norādījusi, ka no lietas materiāliem izriet, ka pārbaudei uzrādīti izrakstītie rēķini, bet netika uzrādīti citi dokumenti, kas pamatotu sniegtos pakalpojumus un no tematiskās pārbaudes laikā uzrādītajos dokumentos norādītās informācijas nebija iespējams konstatēt kādā laika periodā rēķinos norādītie pakalpojumi sniegti, kā veidojās rēķinos norādītā pakalpojuma vērtība, secīgi konstatēju, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti ir konstatēts, ka iesniedzēja norādītais, ka rēķina apmaksa no pakalpojuma saņēmēja puses (ja pakalpojumu saņēmējs nepieprasa citādu kārtību) ir pierādījums tam, ka pakalpojums ir saņemts pilnā apmērā un atbilstošā kvalitātē, vērtējams kritiski.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka pārsūdzētajā lēmumā norādītais apgalvojums, ka biedrībai nav grāmatvedības organizācijas dokumentu, neatbilst patiesībai un to, ka tematiskās pārbaudes laikā biedrības pārstāvis nevarēja uzrādīt šos dokumentus, jo nebija par tiem informēts un nebija pilnībā iepazinies ar grāmatvedības organizēšanas kārtību, paskaidroju.

No lietas materiāliem izriet, ka tematiskās pārbaudes laikā (no 2019.gada 15.marta līdz 2019.gada 12.aprīlim) un arī pēc pārbaudes, netika uzrādīti

biedrības grāmatvedības organizācijas dokumenti. Tematiskās pārbaudes norises laikā biedrības pārstāvis /pers. G/ 2019.gada 12.aprīļa paskaidrojumā skaidro, ka biedrība izmanto tipveida grāmatvedības organizēšanas kārtību, kuru izstrādi un īsteno grāmatvedības ārpakalpojuma sniedzējs.

Savukārt iesniedzējs 2019.gada 28.maija vēstulē Nr.20190528-1 un 2019.gada 19.jūnija sūdzībā norāda, ka biedrībai ir izstrādāti grāmatvedības organizācijas dokumenti, vienlaikus citējot Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punktu, norāda, ka uz biedrību ir attiecināms minētais normatīvais regulējums.

Proti, atsaucoties uz Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punktu, iesniedzējs norāda, ka attiecīgajā situācijā uz biedrību ir attiecināmi minētā normatīvā regulējuma nosacījumi par atbrīvošanu no grāmatvedības organizācijas dokumentu izstrādāšanas un apstiprināšanas. Tajā pat laikā iesniedzējs norāda, ka biedrībai ir izstrādāti grāmatvedības organizācijas dokumenti, kuriem nemaz nav jābūt gadījumā, ja iesniedzēja ieskatā uz biedrību ir attiecināms Ministru kabineta noteikumu Nr.585 42.^{2}punktā noteiktais atbrīvojums no grāmatvedības organizācijas dokumentu izstrādāšanas un apstiprināšanas.

No minētā izriet, ka iesniedzējs savos izteiktajos apgalvojumos nonāk pretrunā un kritiski ir vērtējami iesniedzēja sniegtie skaidrojumi pēc tematiskās pārbaudes pabeigšanas.

Vienlaikus ir jāatzīmē, ka iesniedzējam kā gādīgam saimniekam bija pienākums nodrošināt ar grāmatvedību kārtošanu saistīta kompetenta pārstāvja piedalīšanos tematiskajā pārbaudē, kas pārzin biedrības grāmatvedības organizēšanas nianses, piemēram, iesniedzēja norādītā grāmatvedības ārpakalpojuma sniedzēja līdzdalību un, negaidot VID amatpersonu aicinājumu, savlaicīgi nodrošināt visus VID NKP amatpersonu pieprasītos dokumentus un pierādījumus.

Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka biedrību tematiskajā pārbaudē uz pilnvaras pamata pārstāvēja un biedrības vārdā sniedza paskaidrojumus /pers. G/, secīgi izriet, ka iesniedzējs pilnvarojot /pers. G/ ir uzskatījis, ka /pers. G/ ir kompetents pārstāvēt biedrību tematiskajā pārbaudē un pats ir uzticējies šai personai.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka VID amatpersonas tematiskās pārbaudes laikā pret iesniedzēju ir piemērojušas nesamērīgas prasības, lūdzot darba dienās un darba laikā ierasties VID, nerēķinoties ar to, ka iesniedzējam ir pamata darbs, paskaidroju.

Kā jau minēts šajā lēmumā iesniedzējs no 2018.gada 17.janvāra ir biedrības amatpersona, turklāt iesniedzējs ir vienīgais biedrības pārvaldes izpildinstitūcijā.

Biedrību un nodibinājumu likuma 33.pants noteic biedrības pārvaldes institūcijas ir biedru sapulce (kopsapulce) un valde.

Biedrību un nodibinājumu likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka valde vada un pārstāv biedrību.

Savukārt minētā likuma 44.panta pirmā daļa nosaka, ka visiem valdes locekļiem ir pārstāvības tiesības. Valdes locekļi pārstāv biedrību kopīgi, ja statūtos nav noteikts citādi.

Ņemot vērā minēto un to, ka iesniedzējs ir vienīgā biedrības amatpersona, iesniedzējam, kā gādīgam saimniekam, ir jāievēro visi normatīvajos aktos biedrībai noteiktie pienākumi un jānodrošina biedrības pārstāvība publiskajā vidē, tajā skaitā, attiecībās ar valsts iestādēm, neatkarīgi no tā vai iesniedzējam ir vai nav cita pamata nodarbošanās un vai iesniedzējs par veikto darbu saņem vai nesaņem jebkāda veida atlīdzību.

Gadījumā, ja iesniedzējam kā biedrības vienīgajai amatpersonai ar normatīvajiem aktiem uzlikto pienākumu slogs ir traucējošs vai šķiet nesamērīgi liels, iesniedzējs jebkurā brīdī var atteikties no biedrības amatpersonas statusa.

Likuma "Par Valsts ieņēmumu dienestu" 6.pantā noteikts, ka VID ierēdņu pieņemtie lēmumi, izvirzītās prasības un dotie norādījumi šajā likumā noteiktās kompetences ietvaros ir obligāti jāizpilda visām VID kontrolei pakļautajām juridiskajām un fiziskajām personām.

Tādējādi gadījumā, ja iesniedzējs, kā biedrības amatpersona, nevarēja piedalīties tematiskajā pārbaudē, iesniedzējs bija tiesīgs pilnvarot citu personu šo darbību īstenošanai. No lietas materiāliem izriet, ka iesniedzējs ir pilnvarojis /pers. G/ pārstāvēt biedrības intereses visās kompetentās Latvijas Republikas iestādēs un organizācijās, tostarp, VID un /pers. G/ realizēja savas pilnvaras, sniedzot paskaidrojumu VID amatpersonai 2019.gada 12.aprīlī. Secīgi biedrības amatpersona izvēlējās pārstāvību tematiskajā pārbaudē īstenot ar pilnvarotās personas palīdzību. Pilnvarotās personas paskaidrojumi tika pieņemti pārbaudes laikā līdz ar to iesniedzēja arguments par nesamērīgu prasību ierasties uz tematisko pārbaudi VID noteiktajā laikā ir nepamatota.

Savukārt sūdzībā norādītajam apgalvojumam, ka iesniedzējs biedrībā pienākumus veic kā brīvprātīgais, par to nesaņemot atlīdzību, minētajā lietā nav izšķirošas nozīmes. Iesniedzējs šādu pienākumu izpildi ar attiecīgiem nosacījumiem ir uzņēmies labprātīgi. Bez tam saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju iesniedzējs no biedrības ir saņēmis darba ienākumus, tā piemēram, 2019.gada martā iesniedzēja darba ienākumi no biedrības sastādīja 209,52 *euro*, aprīlī - 209,52 *euro*, maijā - 209,52 *euro* un jūnijā - 209,52 *euro*.

Izvērtējot, iesniedzējam ar pārsūdzēto lēmumu piemēroto naudas sodu Iestāde atsaukusies un citējusi LAPK 22.pantā , 32.panta pirmā daļā noteikto.

Iestāde nav lietā nav konstatējusi pārkāpēja atbildību mīkstinošus apstākļus saskaņā ar LAPK 33.pantu un atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar LAPK 34.pantu.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka pārsūdzētajā lēmumā ņemts vērā ne vien tas, vai gada laikā ir izdarīts līdzīgs administratīvais pārkāpums, bet arī izvērtēti visi lietas materiāli kopumā, tai skaitā vērtēta pārkāpēja personība, tā ienākumi, analizēts, vai pārkāpējs spēs nomaksāt budžetā piemēroto naudas sodu.

Iestāde konstatējusi, ka sūdzības iesniedzējam ir algota darba ienākumi biedrībā un SIA "GFD" (reģistrācijas Nr.40203125033).

No Iestādes lēmuma redzams, ka Iestāde, ievērojot šajā lēmumā konstatēto un salīdzinot personas tiesību aizskārumu ar sabiedrības ieguvumu, izvērtējot lietā konstatētos apstākļus, kā arī to, ka grāmatvedības kārtošanas nosacījumi noteikti ar mērķi, lai nodokļu maksātājs precīzi atspoguļotu informāciju par veiktajiem darījumiem, gūtajiem ienākumiem un aprēķināmajiem un valsts budžetā maksājamajiem nodokļiem, to neievērošana skar visas sabiedrības intereses, uzskatu, ka konkrētajā gadījumā iesniedzējam saskaņā ar LAPK 166.^{6}panta pirmo daļu piemērotais naudas sods 80,00 *euro* apmērā, kas ir pietuvināts sankcijas minimālajai robežai, ir samērīgs un atbilstošs tiesiska mērķa sasniegšanai, piemērojot administratīvo sodu kā atbildības līdzekli saskaņā ar LAPK 22.panta nosacījumiem. Šāda rakstura pārkāpumi neļauj nodokļu administrācijai veikt savlaicīgu nodokļu administrēšanu un kontroli, kas būtiski skar visas sabiedrības intereses. Turklāt Šādam pārkāpumam nav tikai formāls raksturs, jo tā sekas skar visu sabiedrību, kuras interesēs ir sagaidīt, ka valsts budžeta ieņēmumi tiek kontrolēti un šādā veidā tiek nodrošinātas sabiedrības intereses, ka valsts saņems tai pienākošos maksājumus.

Iestāde lēmumā secinājusi, ka nav pamata atcelt vai grozīt pārsūdzēto lēmumu (lietas 6.-12.lapa).

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzējis tiesā.

Sūdzībā norādīts, ka Sākotnējais un Iestādes lēmums par saukšanu pie administratīvās atbildības ir pieņemts pārkāpjot virkni likuma punktu, konkrēti:

Oficiālās elektroniskās adreses likumu, nesūtot viņam paziņojumus uz oficiālo elektronisko adresi, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 62.panta un 67.pantu un LAPK 260.pantu, nedodot tiesības iepazīties ar lietas materiāliem pirms lēmuma pieņemšanas un nedodot tiesības izteikt savu viedokli un argumentus.

Tāpat uzskata, ka nav bijis pārkāpuma fakta un attiecīgi saskaņā ar LAPK 239 panta pirmo daļu lietvedība lietā ir jāizbeidz.

Iestāde lēmumā ir ignorējusi sniegtos paskaidrojumus, konkrēti:

Lēmumā kā administratīvais pārkāpums ir minēti likuma par Grāmatvedību 2.panta 1.un 2.daļa un MK noteikumu Nr.585 2.,4., 39., 41., 41-1, 41-2, 42 un 43. punkti.

Jau savā vēstulē Iestādei minējis, ka MK noteikumu Nr.585 punkts nosaka, ka 42.2 Biedrība, nodibinājums, arodbiedrība un reliģiskā organizācija, ja tās apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskajiem darījumiem gan kārtējā, gan iepriekšējā pārskata gadā nepārsniedz 40 000 *euro* un ja tā kārto grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā, individuālais komersants, individuālais uzņēmums, zemnieku un zvejnieku saimniecība, ja tās apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskajiem darījumiem iepriekšējā pārskata gadā nepārsniedz 300 000 *euro* un jā tā kārto grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā, kā arī citas fiziskās personas, kas veic saimniecisko darbību, ir atbrīvotas no grāmatvedības organizācijas dokumentu izstrādāšanas un apstiprināšanas (uz šajā punktā minētajiem subjektiem neattiecas šo noteikumu 41., 41.1, 42., 43. un 60.punkts).

Šis iebildums ir ignorēts un nav ņemts vērā. Tātad lēmumā ir nepareizi piemērotas likuma normas un administratīvais sods ir uzlikts par neesošu pārkāpumu.

VID pārbaudes brīdī biedrība veica grāmatvedības kārtošanu divkāršā ieraksta sistēmā, bet VID savā lēmumā ir ignorējis faktu, ka laika periodā par kuru tika veikta pārbaude un par kuru tika uzlikts administratīvais sods grāmatvedība tika kārtota vienkāršā ieraksta sistēmā un tāpēc nav piemērojamas tās prasības ar kuru neizpildīšanu VID pamato administratīvā soda uzlikšanu. Pēc paskaidrojumu sniegšanas, ka biedrībai ir grāmatvedības organizācijas dokumenti VID pārstāvji ignorējuši šos paskaidrojumus un neveica nekādas darbības, lai iepazītos ar grāmatvedības organizācijas dokumentiem, kuri bija izstrādāti sākot ar brīdi, kad biedrībai 2019.gada pavasarī grāmatvedību sāka kārtot ārpakalpojumu grāmatvedības pakalpojumu sniedzējs.

Tātad Iestāde lēmumā ir veikusi LAPK 8. panta pārkāpumu, jo ir uzlikusi sodu par tādiem apstākļiem, par kuriem likums neparedz soda uzlikšanu. Tāpēc saskaņā ar LAPK 238-1 pantu uzliktais administratīvais sods ir atceļams.

Tāpat pilnībā neatbilst patiesībai Iestādes lēmumā minētie apgalvojumi, ka nebūtu bijis iespējams veikt darījumu izsekojamību. Paskaidrojumos VID ir skaidri sniegta informācija, ka pakalpojumu cena veidojās pusēm vienojoties un tāpat viennozīmīgi ir bijis skaidrs pakalpojumu sniegšanas laiks. Grāmatvedības likuma pirmais pants ir ticis ievērots pilnībā, jo ir atspoguļoti visi saimnieciskie darījumi, kas ir pilnībā secināmi no rēķiniem un to apmaksas fakta. Tieši tāpat ir atspoguļoti visi fakti un notikumi, kas ir radījuši pārmaiņas biedrības mantas stāvoklī, VID savā pārbaudes aktā nav norādījis ne uz vienu neatspoguļotu darījumu vai notikumu. Pēc grāmatvedības datiem jebkurai kvalificētai trešai personai bija iespējams iegūt patiesu un skaidru priekšstatu par biedrības finansiālo stāvokli, par darbības rezultātiem un par naudas plūsmu.

VID pielietotais arguments, ka "ir apgrūtināta iespēja veikt likumā "par nodokļiem un nodevām" 18. panta pirmās daļas 2. punktā noteikto pienākumu, kontrolēt nodokļu un nodevu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību" ir pilnīgi nepamatots, jo ne par vienu lēmumā pieminēto darījumu nekādi nodokļi vai nodevas nebija jāaprēķina un nebija jāmaksā. To ir konstatējusi arī VID pārbaude, jo tās materiālos nekur nav minēti nekādi nodokļi vai nodevas par kurām būtu kaut vai aizdomas, ka tās būtu jāmaksā. Biedrība Progresīvo Tehnoloģiju Institūts nav PVN (pievienotās vērtības nodoklis) subjekts un neveic pievienotās vērtības nodokļa aprēķinu vai maksāšanu. Biedrībai nav peļņas un biedrība nav ienākumu vai peļņas nodokļa subjekts. Tātad arī šis VID arguments, kas lietots administratīvā soda pamatošanai, ir nepatiess.

Saskaņā ar Oficiālās elektroniskās adreses likuma 4.pantu ir noteikts, ka šis likums attiecas uz elektronisko saziņu un jebkuru elektronisko dokumentu apriti, izmantojot oficiālo elektronisko adresi, neatkarīgi no to juridiskā spēka. Likuma 5.pants nosaka, ka valsts iestādei oficiālās elektroniskās adreses izmantošana ir obligāta. Savukārt 12.pants nosaka, ka ja ir aktivizēts oficiālās elektroniskās adreses konts, valsts iestāde un privātpersona sazinās elektroniski un elektronisko dokumentu nosūta, izmantojot oficiālo elektronisko adresi. Ja šā likuma 5.panta otrajā daļā minētā fiziskā persona, kurai ir aktivizēts oficiālās elektroniskās adreses konts, lūdz izmantot citu saziņas kanālu, lūgumu īpaši pamatojot, minēto lūgumu pēc iespējas ņem vērā un izmanto fiziskās personas norādīto dokumenta paziņošanas veidu.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka ir savu oficiālo elektronisko adresi izveidojis jau 2019.gada 16.maijā plkst.17.00 (skat. pielikumu nr.1 ekrānuzņēmumu ar paziņojumu par oficiālās elektroniskās adreses izveidošanu). Neskatoties uz to, ka likumā ir noteikta prasība sūtīt man paziņojumus uz manu oficiālo elektronisko adresi, VID man nav uz šo adresi atsūtījis nevienu paziņojumu.

Tādejādi VID, pārkāpjot Oficiālās elektroniskās adreses likuma normas, man nav paziņojis uz manu oficiālo elektronisko adresi ne administratīvās lielas izskatīšanas laikus un vietas, ne arī atsūtījis man administratīvajā lietā pieņemtos lēmumus.

Tas ir būtiski kavējis īstenot tiesības iepazīties ar lietas materiāliem. Tādejādi VID veica administratīvā procesa likuma 67.panta - tiesību iepazīties ar lietu - pārkāpumu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.panta pārkāpumu.

Savlaicīga nepaziņošana par lietas izskatīšanu radīja administratīvā procesa likuma 62.panta pārkāpumu - tika pēc būtības liegtas tiesības pirms lēmuma pieņemšanas izteikt savu viedokli, jo, paļaujoties uz Oficiālās elektroniskās adreses likumu, sagaidījis, ka savā oficiālajā e-pasta adresē saņems no VID informāciju, bet to nesaņēma, savukārt pasta sūtījumi tika sūtīti uz pasta nodaļu Carnikavā, kas atrodas tālu no dzīves vietas (Garciemā), kur pasta nodaļu ir grūti bieži un savlaicīgi apmeklēt. Tā rezultātā VID paziņojumus saņēma tik vēlu, ka nebija faktiskas iespējas ieplānot un veikt VID apmeklējumus, jo VID tos ir noteicis tādā laikā, kas ir darba dienās, darba laikā, tad kad jāveic savi pienākumi darba vietā un, lai šajā laikā varētu apmeklēt VID, un no viņa neatkarīgu iemeslu dēļ ir vajadzīga savlaicīga plānošana, darba vietas brīdināšana un brīva laika rezervēšana un saņemšana darba vietā.

Tātad VID savus lēmumus ir pieņēmis pēc būtības pārkāpjot administratīvā procesa likuma 62.pantu un LAPK 260.pantu (lietas 1.-2.lapa).

Ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s 2019.gada 27.augusta lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2020.gada 18.februārī.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2019.gada 5.septembrim.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā norādītos argumentus, Iestādes paskaidrojumos norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet Sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6}pantu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa konkrētā lietā nekonstatē LAPK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši LAPK 289[13].panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243[1].pantu, pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

LAPK 166.[6]panta pirmā daļa noteic, ka par *normatīvajos aktos noteikto grāmatvedības kārtošanas nosacījumu neievērošanu, gada pārskatu, statistikas pārskatu vai statistiskās informācijas neiesniegšanu attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajos termiņos vai nepilnīgu iesniegšanu attiecīgajām valsts institūcijām uzliek* naudas sodu valdes loceklim no septiņdesmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 166.[6] panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai.

Tiesa ņem vērā un secina arī to, ka sūdzības iesniedzēja iesniegtā sūdzība par Sākotnējo lēmumu un iesniegtā sūdzība par Iestādes lēmumu ir analogas – to saturs ir analogs, kā arī to, ka Iestāde pārsūdzētajā lēmumā sniegusi vērtējumu sūdzībā minētajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem.

Tiesai iesniegtajā sūdzībā sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Sākotnējā un Iestādes lēmumā, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā.

Papildus attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apstākļiem, kas nebija norādīti par sūdzībā par Sākotnējo lēmumu, tiesa norāda sekojošo.

Attiecībā par to, ka Iestāde nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma prasības un pārkāpusi LAPK 260.pantā paredzētās tiesības, neievērojot Oficiālās elektroniskās adreses likumu saziņai ar viņu.

Tiesa norāda, ka pēc 2009.gada 1.janvāra Administratīvā procesa likuma piemērošana izskatot lietas par administratīvajiem pārkāpumiem, nav paredzēta *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 26.novembra lēmums lietā SKA-791/2009 ; 2010.gada 29.marta lēmums SJA-14/2010).* LAPK ietvertais materiālo un procesuālo tiesību normu kopums ir pilnīgs un izsmeļošs, līdz ar ko atsauces uz Administratīvā procesa likuma normām izskatot administratīvo pārkāpumu lietas, nav ņemamas vērā.

Paziņošanas likuma 9. panta pirmā[1] daļa noteic, ka dokumentu paziņo uz oficiālo elektronisko adresi Oficiālās elektroniskās adreses likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā, ja adresātam ir aktivizēts oficiālās elektroniskās adreses konts.

Savukārt Paziņošanas likuma 3. panta otrā daļa noteic, ka (..) iestāde pati izvēlas tādu veidu, kas nodrošinātu atbilstošu dokumenta paziņošanu adresātam. Iestāde pēc iespējas ņem vērā adresāta norādīto dokumenta paziņošanas veidu.

No lietas materiāliem redzams, ka ne vienā no Iestādei adresētajiem iesniegumiem sūdzības iesniedzējs nav norādījis, ka viņam ir aktivizēts oficiālās elektroniskās adreses konts, izsakot lūgumu visu korespondenci sūtīt uz šo adresi.

No lietas materiāliem redzams, ka sākotnēji savā 2019.gada 16.maija iesniegumā, kas nosūtīts Iestādei elektroniski no e-pasta adreses i@aa.lv par Protokola sastādīšanas atlikšanu (lietas 37.lapa) sūdzības iesniedzējs ir norādījis savu deklarēto un e-pasta adresi (lietas 37.lapa).

Tāpat no lietā esošajiem materiāliem redzams, ka nevienā sūdzībā vai iesniegumā sūdzības iesniedzējs nav norādījis veidu, kādā viņš vēlas saņemt sev adresēto korespondenci.

Tiesa neapstrīd sūdzības iesniedzēja tiesības saņemt korespondenci, izmantojot aktivizēto oficiālās elektroniskās adreses kontu, taču norāda, ka personai ir pienākums paziņot savu adresi un veidu, kādā tā vēlas saņemt informāciju un korespondenci.

Tā kā sūdzības iesniedzējs ne vienā no Iestādei, tajā skaitā tiesai, adresētajos dokumentos nav norādījis, ka viņš vēlas saņemt sev adresēto korespondenci izmantojot aktivizēto oficiālās elektroniskās adreses kontu, Iestāde pamatoti saziņai ar sūdzības iesniedzēju izmantojusi sūdzības iesniedzēja deklarēto dzīves vietas adresi.

Tiesa vērš uzmanību, ka Dokumentu paziņošanu administratīvā pārkāpuma lietās reglamentē Paziņošanas likums, kura normas ir uzskatāmas par speciālajām attiecībā pret LAPK normām.

LAPK 238.[1]panta astotajā daļā noteikts, ka dzīvesvieta šā kodeksa izpratnē ir personas deklarētā dzīvesvieta, bet, ja personai nav deklarētās dzīvesvietas, tās norādītā adrese. Atbilstoši LAPK 1. un 7.pantam administratīvā pārkāpuma lietvedība veicama, ievērojot šā kodeksa normas. Dzīvesvieta šā kodeksa izpratnē ir personas deklarētā dzīvesvieta.

No minētajām likuma normām izriet, ka administratīvo pārkāpumu lietās ir noteikta konkrēta kārtība paziņojumu un lietā pieņemto lēmumu paziņošanai personai, kas tiek saukta pie administratīvā atbildības, proti, ierakstītā sūtījumā pa pastu uz personas dzīvesvietu (deklarēto).

Paziņošanas likuma mērķis ir nodrošināt iestādes un privātpersonas publiski tiesiskajās attiecībās savlaicīgu, kvalitatīvu un privātpersonas tiesībām un likumiskajām interesēm atbilstošu dokumentu un informācijas paziņošanu adresātam.

Kā izriet no šā likuma 2. un 3.panta, tieši Paziņošanas likums administratīvo pārkāpumu lietās regulē dokumentu un informācijas paziņošanu adresātam.

Ievērot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Iestāde nav pārkāpusi sūdzības iesniedzēja LAPK 260.pantā paredzētās tiesības. Tāpat tiesa nav pārkāpusi LAPK 248.[1] pantā noteikto.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Kā norādījusi Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija savā 2016.gada 14.aprīļa spriedumā lietā Nr.104AA-0367-16/28, tiesa nevar izlemt konkrētās lietas apstākļus, vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto un paļaujoties uz tajā norādīto apgalvojumu patiesumu, pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošās iestādes personai izdots nelabvēlīgs lēmums būtu atceļams pie apstākļiem, kad persona izvirza notikušo apstākļu sev izdevīgu versiju, kas, viņaprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiem materiāliem nav pierādāma.

Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt Iestādes amatpersonu objektivitāti un, ka Iestādes amatpersonas tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējam. Arī pats sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz tādiem apstākļiem. Tāpat tiesa neatrod saprātīgu iemeslu, kādēļ Iestādes amatpersonām protokolā būtu jānorāda apstākļi, kas neatbilst patiesībai.

Administratīvais sods sūdzības iesniedzējam noteikts 80,00 *euro* apmērā, kas atbilst LAPK 166.^{6}pantā paredzētā pārkāpuma sankcijas ietvaros un tā minimālajā robežā .

Tiesa izvērtējot jautājumu par administratīvā soda piemērošanu, atzīst to par pamatotu un tiesisku, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tāpat arī tiesa konstatē, ka Iestādes lēmums satur izsmeļošu izvērtējumu atbildību mīkstinošo apstākļu konstatēšanai vai nekonstatēšanai, tāpat arī lēmumā izvērtēti visi lietderības apsvērumi soda piemērošanai.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs sūdzībā nav norādījis tādus pierādījumus, kas nebūtu vērtēti Iestādes lēmumā.

Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk vs The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90*)).

Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu*) (*sk. Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{13} pantu un 289.^{18} panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I.Jaunzemes 2019.gada 17.jūlija lēmumu Nr.30.7-22.11/3319 ,atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas rajona tiesas kancelejā, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā – 2020.gada 18.februāris.

Tiesnese M.Dreimane